

[Kim Behnke]

Så har forligspartierne og ikke mindst Socialdemokratiet jo været voldsomt imponeret over, at DAU-saldoen, altså statens underskud på driften, falder næste år. Det er vi ikke voldsomt imponeret over. På finanslovsforslaget for 1991 regnede man med, at DAU-saldoen ville ende på 16,1 mia. kr. i underskud; vi ved nu, at det bliver 38,2 mia. kr., altså et skred på 22 mia. kr. Så med alle de forhold, jeg allerede har nævnt her, bygger de seneste skøn simpelt hen på kviksand, og vi stoler ikke et øjeblik på dem.

Vi har i Fremskridtpartiet valgt at fremsætte vores egne ændringsforslag, og man har spurgt os, hvorfor vi gør det på det tidspunkt, hvor vi gør det, og hvorfor vi stiller så mange ændringsforslag.

SF's ordfører, hr. Jes Lunde, havde en del af forklaringen, for jeg er enig med hr. Jes Lunde i, at alle partier faktisk burde komme med ændringsforslag, der viser, hvad man politisk vil her i Folketinget. Og det er det, Fremskridtspartiet gør. Vi stiller ikke de pågældende ændringsforslag i den illusoriske tro, at vi kan få Folketingets partier til at stemme for dem. Det gør man ikke, for man kan ikke tillade sig at stemme for noget, Fremskridtspartiet har foreslået. Vi kan bare konstatere, at år for år bliver flere og flere af vores forslag alligevel vedtaget, for der er nemlig en lov, der trækker i Fremskridtspartiets retning – en lov, som Folketinget ikke har vedtaget, nemlig den lov, der hedder nødvendighedens lov.

Jeg takker selvfølgelig for SF's opbakning bag ét af dem af vore ændringsforslag, der er begæret til afstemning. Vi har ikke begæret alle 802 til afstemning. Vi har valgt at begære 23 nøgleforslag til afstemning, og hvis de ikke bliver vedtaget, er der ingen grund til at begære afstemning om resten.

Vi mener, det er alle partiers pligt i Folketinget krone for krone at vise, hvordan ens politik hænger sammen.

Det kan godt være, at man er ideologisk uenig med Fremskridtspartiet, og at der ikke er ret mange andre partier i Folketinget, der har de samme synspunkter, men ikke desto mindre burde man i hvert fald for sit eget vedkommende også vise, at der er sammenhæng i ens politik. Det har vi vist fra Fremskridtspartiets side, og derfor skal vi selvfølgelig anbefale vores ændringsforslag.

Mimi Jakobsen (CD):

Jamen jeg tror, jeg vil begrænse mig til at tale om ændringsforslagene, og det kan jeg gøre meget kort. Der er jo i denne samling af dem dels dem, der er tilstrækkelige, dels dem, der er nødvendige for, at de seks partier, som har været sammen om denne aftale, kan føle, at de hver især er blevet ordentligt behandlet, er blevet tilgodeset på en sådan måde, at forliget for alle betyder, at man kan komme ud som vindere. Det vil jeg gerne takke de involverede partier for. Jeg vil gerne takke finansministeren for, at det har været muligt at få gennemført forhandlingerne på den måde, det er sket.

Det kunne i starten lyde som en sej omgang, at vi skulle have fælles forhandlinger. Jeg synes, forløbet har vist, at det var den rigtige fremgangsmåde, og jeg synes, resultatet i form af ændringsforslagene har vist, at uanset at der selvfølgelig også i dag vil være forslag, som det enkelte parti kan sidde og være mindre begejstret for at skulle stemme for, er der blevet taget hensyn og blevet vist hensyn partierne imellem, og at nogle må vedtages med større begejstring end andre, er der ikke noget at gøre ved.

Endelig vil jeg så, for at min tale overhovedet skal fylde noget i Folketingstidende, bede finansministeren om at bringe en tak videre til embedsmændene i Finansministeriet og i de ministerier, som i mange nattetimer måtte sidde og slide med besvarelser af alle vores spørgsmål og beregninger på det ene og det andet. Jeg synes, vi har fået en ualmindelig god behandling også fra embedsmændenes side.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jamen således inspireret vil jeg da gerne fortsætte med at bringe en tak til et par forskellige sider. Det er jo rent faktisk sådan, at Finansudvalgets behandling af finanslovsforslaget uden sammenligning er den største lovbegebenhed i folketingsåret. Det står på fra slutningen af august til her op under jul, og det er mange sider, mange dokumenter, mange spørgsmål og svar, der udveksles, så jeg vil først og fremmest takke mine gode kolleger i Finansudvalget for, at vi har kunnet overholde de tidsplaner, vi er nødt til at være meget barske med, og jeg vil gerne sige tak til Finansudvalgets Sekretariat for den bistand, de yder os effektivt og professionelt, selv om der er meget